

ministeriet i 1941 nedsatte udvalg vedrørende statens forhold til byggeriet, og dette udvalg udarbejdede derefter et lovforslag om vilkår for bortsalg af jord i offentlig eje, som indeholdtes i den betænkning, der afgaves til indenrigsministeriet i 1943. Lovforslaget var enstemmigt tiltrådt af udvalgets medlemmer, der bestod af repræsentanter for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og retsforbundet. Da der i tiden efter kapitulationen ikke er taget et regeringsinitiativ til fremsættelse af dette forslag, tillader jeg mig nu på det radikale venstres vegne at forelægge det for folketinget, idet jeg går ud fra, at den enstemmighed, hvormed de 5 partiers repræsentanter førte forslaget frem i 1943, borger for, at forslaget eller i hvert fald dets hovedindhold vil få en let gang gennem rigsdagen.“

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *boligministeren*, at han var meget interesseret i lovforslaget, som man havde beskæftiget sig meget med i boligministeriet, men man måtte „ikke forvente, at boligministeriet skal kunne løse alle byggeproblemer og hvad dermed hører sammen i en håndvending. Jeg tror, man vil forstå mig, når jeg siger, at jeg har været betænkelig ved at søge et sådant organ etableret, så længe jeg ikke ved, hvilken stilling rigsdagen vil indtage til de forslag, der foreløbig er forelagt den til løsning af grundproblemerne.

Jeg tror, at forslagsstillerne og jeg er nogenlunde enige om, hvilke mål der bør sigtes efter på det område, der her er tale om, og jeg tror også, vi kan opnå enighed om midlerne. Det foreliggende forslag ser jeg meget gerne drøftet i et udvalg, men det må efter min mening forudsætte forhandlinger med hovedstadskommunerne og de kommunale organisationer, idet kommunernes forhold jo i høj grad berøres af forslaget.

Det var vel også ønskeligt at få en forhandling med kredit- og hypotekforeningerne, hvis stilling med hensyn til at give lån i ejendomme, der sælges på de særlige vilkår, der her er tale om, naturligvis er af største interesse.

Imidlertid kan alle disse spørgsmål jo drøftes under udvalgsbehandlingen“.

Af partiernes ordførere gav *Holger Eriksen* (S) udtryk for, at han i høj grad så med sympati på lovforslaget. Når lovforslaget alligevel gav anledning til betæneligheder, skyldtes det bl. a. *forholdet til realkreditinstitutionerne*. „Gennemfører man fuld grundskyld vil det sige, at kredit- og hypotekforeningerne må ændre deres vedtægter og basere deres lån på jordrentebæring i fremtiden. Men indtil det sker, vil det næppe være muligt at opnå lån på almindelige vilkår i ejendomme, hvor ejeren kun har brugsret over grunden. Det har forslagsstillerne også været opmærksomme på; derfor har de foreslået,